

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 15. Admiranda Turcæ ad fidem nostram vocatio & conuersio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

ter, totum Deus est. Neq; enim aliter Deus
esses, nisi flectereris, nisi patereris, nisi misere-
reris. Quodcumq; igitur facis, tuum est: quod
tuum est, bonum est. Quod igitur facis, bonum
est, Deus meus misericordia mea.

§. XV.

*Admiranda Turca ad fidem nostram vocatio,
& conuersio.*

Sicut, octavi exempli loco, prorsus bo-
num & admirabile erat, quod Româ Dilin-
gam perscriptum fuit, Neapoli An. 1640.
(an. 1641?) accidisse. Ibi Turca mancipi-
um, curiositate populi allectus, cum reli-
qua turba, domum quandam sacram, in
qua, Natalibus Christi Domini festis, ra-
rissimi artificij elegantiaq; Præsepe viseba-
tur, ingressus oculos à longè stans, ignota
pietate, impleuit. Nulli vnquam sua curio-
sitas felicior fuit. Nam ecce procul confi-
stentem Turcam, atque nihil minùs cogi-
tantem fabrefactus è materia Christus in-
fans, è præsepio respicere; tum etiam, pro-
tensa manu, & indice digito annuere, atq;
ad se vocare cæpit: quin & vocem claram
addidit, cunctis, qui aderant, in stuporem
raptis. Neque verò annuere cessauit antè,
quàm ille attonitus ac tremens accederet.

Vbi

Scriptit
hoc An-
tonius
Ceschi,
18. Janu-
ar. An.
1643.

Vbi accessit, egit Christus ipse Catechistam, hominem Turcam res fidei necessarias docuit, monuitque, vt Baptismo se quàm primùm tingi curaret; fore enim, vt, intra breue tempus, secum in cælo esset. Profecit insigniter, sub tali magistro, Turca; rem disertè narravit; baptismum petijt, obtinuit; & paucos post dies, grauiter ægotans, iamque ipsi morti vicinus, palam professus est, mori se non posse priùs, quàm Sacrum viaticum accepisset. Accepit, & spiritum cælo reddidit. Miraberis, Lector, hanc tantam Dei bonitatem. at scito, omnibus ad præsepe Christi confluentibus annuere misericordem Dominum; omnibus documenta diuina tradere. Non vident, neque audiunt hoc omnes? in ipsis culpa est, quia sponte cæci sunt, & vitijs obturati non habent *aures audiendi*. At, qui *aures audiendi* habent, audiunt puerulum IESVM è præsepio non solùm vagientem, sed etiam pannis paupertatem, frigoris tolerantiam patientiam, lachrymis pœnitentiam, denique vultu, gestu, totius corporis habitu, omnes virtutes docentem; incensique amore tam immenso infantis, iam tum, pro Mundo, patientis, toti, se proijciunt in mare diuinæ boni-

bonitatis. Philæni, aut, vt Athenæus eos appellat, Philotoconistæ, optauerant olim, vt in balænas conuerterentur, dummodo mare in pretiosissimum vinum mutaretur, in quo se se possent continuò volutare. O quantum est mare amor Dei; ô quàm dulcis Oceanus, immensitas diuinæ bonitatis? omnes prorsus in eum se conijcerent, omnes in eo, velut pisces, natate optarent, si eius agnoscerent suauitatem. Immo omnes in eo submergi, & animam, amore ebriam, ponere cuperent; quemadmodum Georgius Clarentiæ Comes, qui (ob suspicionem affectati regni, ab Eduardo I V. huius nominis rege Angliæ, fratre suo, iussus mori, & genus mortis, quod sibi magis placeret, eligere) voluit vino Cretico, seu, vt vulgò vocant, Maluatico, suffocari, coniectusque in vas plenum huius vini, illud sensim forbendo suauiter submersus est; ita, præ amoris dulcedine, toti in Deo mergerentur omnes, *si quàm suavis sit Dominus*, gustauissent; neq; etiam mille mortes sentirent charitate inebriati.

☞(o)☞

CAP.